T
1140

1140

ஔவையார் அருளிச்செய்த

விநாயகரகவல்.

GOVERNMENT ... LIBRARY
13 MAY 1940
TRIPLICANE P.O. MADRAS

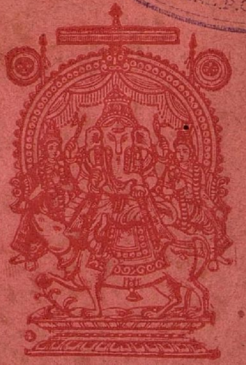

என். கணபதி முதலியார் அவர்களது,
சென்னை ஸ்ரீ கணேஸானந்தம் பிரஸ் பதிப்பு.

இதன் விலை] 1939 [பை 6

உ

ஔவையார் அருளிச்செய்த

விநாயகர் அகவல்!

விநாயக சதுர்த்தி விரத வரலாறு

பிரம்மதேவன் கொட்டாவியில் உதித்த சிந்தூரனைச்சங்காரஞ்செய்ய கஜானனமூர்த்தியாய் அவதரித்த தினம் ஆவணிமீ பூர்வபக்ஷசதுர்த்தி இந்தநாளில் சிவபிரானும் உமாதேவியாரும் அக்கடவுளைப்பூசித்ததினால் இவ்வுலகில் நம்முடைய மகஸ்தர்கள் யாவரும் வருடந்தோறும் ஆவணிமீ பூர்வபக்ஷ சதுர்த்தியில் விநயக விரதம் அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

விநாயகர் அகவல் வரலாறு

சுந்தரமூர்த்தி நாயனருடனே கயிலாயத்துக்குப் பரமசிவனுடைய சந்நிதானத்தில் ஆதியுலா அரங்கேற்ற எழுந்தருளும் சேரமான் பெருமாணயனர் ஔவையாரை அழையாமல் வந்துவிட்டோமே என்று நினைத்தார். அது இச் 'சீதக்களப' என்கிற அகவலைக்கொண்டு விநாயகரைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்த ஔவையாருக்குத் தெரிந்து தானும் அவர்களுடனே கயிலாயத்துக்குப் போக வேண்டுமென்கிற விருப்பங்கொண்டு துரிதமாய் பூசைசெய்தார். விநாயகர் ":ஔவையே! நீகிரமப்படி பூசை செய், அவர்களுக்கு முன்னதாகவே நீ போய் கயிலாயஞ் சேரும்படி செய்வோம்" என, அவ்வாறே நாம் பூசை செய்து முடித்தனர். உடனே விநாயகக்கடவுள் தனது துதிக்கையாலெடுத்துவிடக் கயிலாயந் தடைந்தனர்.

பின்பு வந்து சேர்ந்த சேரமான் பெருமாளுயனாரும் ஔவையாரைக்கண்டு அதிசயப்பட்டார். அச்சமயத்தில் ஔவையார் சொன்ன,

கட்டளைக் கலித்துறை.

மதுர மொழிநல் லுமையாட் புதல்வன் மலர்ப்பதத்தை
முதிர நினைய வல்லார்க் கரிதோ முகில்போல் முழங்கி
அதிர நடந்திடும் யானையுந் தேரும் அதன் பின்வருங்
குதிரையுங் காதங் கிழவியுங் காதங் குலமன்னனே.

விநாயகர் பூஜாவிதி

(சுலோகம்) சுக்லாம் பரதரம் விஷ்ணும், ஸஸிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம், ப்ரஸந்ந வதனம் த்யாயேத், ஸர்வ விக்நோப ஸாந்தயே.

சோடச நாமங்கள்.

ஓம் சுமுகாய நம:
ஓம் ஏகதந்தாய நம:
ஓம் கபிலாய நம:
ஓம் கஜகர்ணகாய நம:
ஓம் லம்போதராய நம:
ஓம் விகடாய நம:
ஓம் விக்நராஜய நம:
ஓம் விநாயகாய நம:
ஓம் தூமகேதுவே நம:
ஓம் கணாத்யக்ஷா நம:
ஓம் பாலசந்த்ராய நம:
ஓம் வக்ரதுண்டாய நம:
ஓம் சூர்ப்பகர்ணாய நம:
ஓம் ஹேரம்பாய நம:
ஓம் ஸ்கந்தபூர்வஜாய நம:
ஓம் மஹாகணாதிபதியே நம:

நானாவித பத்ராணி புஷ்பாணி ஸ்மர்ப்பயாமி
தூபம் ஆக்கிராபயாமி, தீபம் தர்ஸயாமி

விநாயகர் அகவல்

சுலோகம்.

மூஷிக வாஹன மோதக ஹஸ்த
சாமர கர்ண விலம்பித சூத்திர
வாமன ரூப மஹேஸ்வர புத்ர
விக்ந விநாயக பாத நமஸ்தே.

அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீலமேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரிய மெய்ஞ்ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிறே
முப்பழம் நுகரு மூஷிக வாகன
இப்பொழுதென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி

மாயாப் புறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதல்ஐந் தெழுத்துந் தெளிவாய்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திரம்இது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என்செவியில்
தெவிட்டாத ஞானம் தெளிவையுங் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையி னினிதெனக் கருளி
கருவிக ளொடுங்குங் கருத்தினை அறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்
பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின் நாவி லுணர்த்திக்
குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை

விநாயகர் அகவல்

விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
குமுத சகாயன் குணத்தையுங்கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்ஷமும்
எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரி எட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
கருத்தினிற் கபால வாயிற் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனக்கருளி
என்னை அறிவித் தெனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
வாக்கு மனமு மில்லா மனோலயந்
தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
இருள்வெளி யிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன
அருள் தரும் ஆனந்தத் தழுத்தியென் செவியில்
எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
அணுவிற் கணுவா யப்பாலுக் கப்பாலாய்க்

கண்ணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமு நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தி னரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

விநாயகர் அகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

வேழமுகம்

குறள்-காப்பு.

வேழ முகத்து விநாயகனைத் தொழ
வாழ்வு மிகுத்து வரும் (1)
வெற்றி முகத்து வேலவனைத் தொழப்
புத்தி மிகுத்து வரும். (2)
வெள்ளைக் கொம்பன் விநாயகனைத் தொழத்
துள்ளி யோடுந் தொடர்ந்த வினைகளே. (3)
அப்ப முப்பழம் அமுதுசெய் தருளிய
தொப்பை யப்பனைத் தொழவினை யறுமே. (4)

பிள்ளையார் சிந்தனை

சிந்தித் தவர்க்கருள் கணபதி	ஜெயஜெய
சீரிய ஆனைக் கன்றே	ஜெயஜெய
அன்புடை அமரரைக் காப்பாய்	ஜெயஜெய
ஆவித் துணையே கணபதி	ஜெயஜெய
இண்டைச் சடைமுடி இறைவா	ஜெயஜெய
ஈசன் தந்தருள் மகனே	ஜெயஜெய
உன்னிய கருமம் முடிப்பாய்	ஜெயஜெய
ஊர்ந வசந்தி உகந்தாய்	ஜெயஜெய
எம்பெரு மானே இறைவா	ஜெயஜெய
ஏழுல குந்தொழநின்றாய்	ஜெயஜெய
ஐயா கணபதி நம்பியே	ஜெயஜெய
ஒற்றை மருப்புடை வித்தகா	ஜெயஜெய
ஓங்கிய ஆனைக் கன்றே	ஜெயஜெய
ஔவிய மில்லா அருளே	ஜெயஜெய
அஃகர வஸ்து ஆனவா	ஜெயஜெய
கணபதி என்வினை களைவாய்	ஜெயஜெய
ஙப்போர் மழுவொன்றேந்தியே	ஜெயஜெய
சங்கரன் மகனே சதுரா	ஜெயஜெய
ஞயநம் பினர்பா லாடிய	ஜெயஜெய
இடம்படு விக்கின விநாயகா	ஜெயஜெய
இணங்கிய பிள்ளைகள் தலைவா	ஜெயஜெய
தத்துவ மறைதெரி வித்தகா	ஜெயஜெய
நன்னெறி விக்கின விநாயகா	ஜெயஜெய
பள்ளியி லுறைதரும் பிள்ளாய்	ஜெயஜெய

மன்று ளாடும் மணியே ஜெயஜெய
இயங்கியே ஞானக் குன்றே ஜெயஜெய
அரவக் கிண்கிணி ஆர்ப்பாய் ஜெயஜெய
இலவக் கொம்பன் றேந்தியே ஜெயஜெய
வஞ்சனை பலவுந் தீர்ப்பாய் ஜெயஜெய
அழகின ஆனைக் கன்றே ஜெயஜெய
இளமத யானை முகத்தாய் ஜெயஜெய
இரகுபதி விக்கின விநாயகா ஜெயஜெய

அனந்தலோகாதிபி லடிதொழ வருளே.
பிள்ளையார் சிந்தனை முற்றிற்று.

சரஸ்வதி சிந்தனை.

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே
பூவி லமர்ந்து வாழ்வே
வித்தக பெண்பிள்ளை நங்காய்
வேதப் பொருளு கிறைவி
முத்தின் குடையுடையாளே
மூவுல குந்தொழு தேவி
செப்புக வித்தன முலையாய்
செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய்
முத்து நிறைந்த வெண்பல்லாய்
முருக்கம்பூ மேனி நிறத்தாளே

தக்கோலந்தின்ற துவர்வாயாய்
சரஸ்வதி என்னுந் திருவே
எக்காலும் உன்னைத் தொழுவோம்
எழுத்தறிபுத்தி பண்ணுவிப்பாய்
ஆக்கா எம்பெருமாட்டி
அழகிய பூஅணை மீதாய்
நோக்கா யென்மிடி தீர
நொடிக்கும் பிராமணத்தி னேக்காயே
சாலு நெல்லரிசி கொண்டு
சரஸ்வதி பூசை பண்ணிப்.
பாலொடு பழத்தை நிரப்பிப்
பராவித் தொழுவோம் நங்காய்
நங்காய் நங்காய் நமோஸ்து
ஞானக் கொழுந்தே நமோஸ்து
கல்விக் கரசே நமோஸ்து
கணக்கறிதேவி நமோஸ்து
சொல்லும் பொருளே நமோஸ்து
சூக்கும ரூபி நமோஸ்து

சரஸ்வதி சிந்தனை முற்றிற்று.

பள்ளியிற் பிள்ளையார் சிந்தனை.

எள்ளுபொரித்த பொரியும்
இடித் தவல்தனிற் கலந்து
வள்ளிக் கிழங்கைத் திருத்தி

வாழைப் பழத்தை யுரித்து
உள்ளிய பாகு திரட்டி
உண்ணும் படியே தருவோம்
கள்ளத்திருமால் மருகா
கணபதி சப்பாணிகொட்டாயே
ஆறுதேங்காயவள் தூணி
அதற்குத்தகுந்த எள்ளுருண்டை
நூறுகுடலை மாம்பழம்
நொடிக்குமளவி லமுதுசெய்
வல்ல பிள்ளாய்
ஆடாய் பாடாய் சங்கீதம்
அடியேன் காண நின்றாடாயே
சண்டப் பெருச்சாளி மீதே
சடுகுடு என்ன உலாவி
இண்டை இளம்பிறை சாய
இணங்கிய கொம்போரிரண்டுதே
அண்டத்தமரர் துதிக்க
அடைக்கலங் காத்த பிரானே
குண்டைக் கணபதி நம்பி
குடங்கையாற் சப்பாணி கொட்டாயே
பொழுது விடிந்தது பொழுது
போய்திருமலை ஏறவேண்டும்
ஏறிமலர்ந்த பூக்கொய்யவேண்டும்
கொய்து திருமுடி சாத்த வேண்டும்

சாத்தியே கைகட்டி நிற்கவேண்டும்
நின்று திருவிளக் கேற்ற வேண்டும்
ஏற்றி அரகரா என்ன வேண்டும்
ஐயா கணபதி நம்பி
ஆயிர நாம முடையாய்
பொய்யில்லா மெய்யை யுரைப்பாய
போன தெல்லாந் தருவாய்
வெள்ளித்தாலம் பூசிவைத்து
வேண்டும்படியே யிட்டுண்டு
பள்ளிக் கேற்க நடவாய்
பாக்கியஞ்செய்த பிள்ளாய்
பிள்ளாய் பிள்ளாய் பேருடையாய்
பிரம மென்னும் பேருடையாய்
பிள்ளைகள் தங்கள் பிரானுரே
இருந்தீரே பிரானுரே
எங்கள் மனது கலங்காதே
பள்ளிற்தடுக்குங் கையேடும்
படிக்குஞ்சுவடியும் பரிந்தெடுத்துத்
துள்ளித்திரியுங் கால்கள் தன்னைத்
சுகமே நிறுத்தும் பிரானுரே
ஓடாதே ஒளியாதே
இட்டதே சோறும் பெற்றதே கறியும்
உண்டு தூங்கிப் பூசிமுடித்து
வெள்ளி முளைக்க பள்ளிக்கு வாரும்.

உலகநாதர் பண்டிதர் இயற்றிய உலகநீதி

—:O:—

உலகநீதி புராணத்தை யுரைக்கவே
கலைகளாய்வருங் கரிமுகன் காப்பு.

ஓதாமல் ஒருநாளு மிருக்க வேண்டாம்
ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்லவேண்டாம்
மாதாவை யொருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
வஞ்சனைகள் செய்வாரோ டிணங்கவேண்டாம்
போகாதே விடந்தனிலே போக வேண்டாம்
போகவிட்டும் புறஞ்சொல்லித் திரிய வேண்டாம்
வாதாடுங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (1)

நெஞ்சாரப் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்
நிலையில்லாக் காரியத்தை நிறுத்த வேண்டாம்
நஞ்சுடனே ஒருநாளும் பழக வேண்டாம்
நல்லிணக்க மில்லாரோ டிணங்க வேண்டாம்
அஞ்சாமற் றனிவழியே போக வேண்டாம்
அடுத்தவரை ஒருநாளும் கெடுக்க வேண்டாம்
மஞ்சாரும் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (2)

மனம் போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்
மாற்றானை யுறவென்று நம்ப வேண்டாம்
தனந்தேடி யுண்ணாமற் புதைக்க வேண்டாம்
தருமத்தை ஒருநாளு மறக்க வேண்டாம்
சினந்தேடி அல்லலையுந் தேட வேண்டாம்

...த்திருந்தார் வாசல்வழிச் சேரவேண்டாம்
...வனந்தேடுங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (3)

குற்றமொன்றும் பாராட்டித் திரிய வேண்டாம்
கொலைகளவு செய்வாரோ டிணங்க வேண்டாம்
கற்றவறை ஒருநாளும் பழிக்க வேண்டாம்
கற்புடைய மங்கையரைக் கருத வேண்டாம்
கொற்றவனோ டெதிர்மாறு பேச வேண்டாம்
கோயிலில்லா வூரில்குடி யிருக்க வேண்டாம்
மற்றுநிக ரில்லாத வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (4)

வாழாமற் பெண்ணைவைத்துத் திரிய வேண்டாம்
மனையாளைக் குற்றமொன்றுஞ் சொல்ல வேண்டாம்
வீழாத படுகுழியில் வீழ வேண்டாம்
வெஞ்சமரிற் புறங்கொடுத்து மீள வேண்டாம்
தாழ்வான குலத்துடனே சேர வேண்டாம்
தாழ்ந்தவரைப் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்
வாழ்வாருங் குறவருடை வள்ளிபங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (5)

வார்த்தை சொல்வார் வாய்பார்த்துத் திரியவேண்டாம்
மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்க வேண்டாம்
மூத்தோர்சொல் வார்த்தை தன்னை மறக்க வேண்டாம்
முன்கோபக் காரரோ டிணங்க வேண்டாம்

வாத்தியார் கூலியைவைத் திருக்க வேண்டாம்
வழிபறித்துத் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்
சேர்த்தபுக ழானதொரு வள்ளி பங்கன்
திருக்கைவே லாயுதனைச் செப்பாய் நெஞ்சே. (6)

கருதாமற் கருமங்கள் முடிக்க வேண்டாம்
கணக்கழிவை ஒருநாளும் பேச வேண்டாம்
பொருவார்தம் போர்களத்தில் போக வேண்டாம்
பொதுநிலத்தில் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டாம்
இருதார மொருநாளும் தேட வேண்டாம்
எளியாரை எதிரிட்டுக் கொள்ள வேண்டாம்
குருகாரும் புனங்காக்கும் ஏழை பங்கன்
குமாவேள் பாதத்தைக் கூறாய் நெஞ்சே. (7)

சேராத விடந்தனிலே சேர வேண்டாம்
செய்தநன்றி ஒருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
ஊரோடுங் குண்டுனியாய்த் திரிய வேண்டாம்
உற்றாறை உதாசினங்கள் சொல்ல வேண்டாம்
பேரான காரியத்தைத் தவிர்க்க வேண்டாம்
பிணைபட்டுத் துணைபோகித் திரியவேண்டாம்
வாதாடுங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (8)

மண்ணினின்று பெண்ணோரஞ் சொல்ல வேண்டாம்
மனசஞ்லித்துச் சிலுகிட்டுத் திரிய வேண்டாம்
கண்ணழிவி செய்து துயர் காட்ட வேண்டாம்

ணாத வார்த்தையைக்கட் டுரைக்க வேண்டாம்
புண்படவே வார்த்தைதனைச் சொல்ல வேண்டாம்
புறஞ்சொல்லித் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்
மண்ணளந்தார் மருமகனார் மைந்த னெங்கோன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே. (9)

புறம் பேசித் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்
வாதாடி வழக்கழிவு சொல்ல வேண்டாம்
திறம்பேசிக் கலகமிட்டுத் திரிய வேண்டாம்
தெய்வத்தை ஒருநாளு மறக்க வேண்டாம்
இறந்தாலும் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்
ஏசலிட்ட உற்றாரை நத்த வேண்டாம்
குறம்பேசி வாழ்கின்ற வள்ளி பங்கம
குமரவேள் நாமத்தைக் கூறாய் நெஞ்சே. (10)

அஞ்சுபேர் கூலியைக் கைகொள்ள வேண்டாம்
அதுவேது தம்பிஎன்சொல்லக் கேளாய்
தஞ்சமுடன் நாவிதர் வண்ணான் கூலி
சகலகலை யோதுவித்த வாத்தியார் கூலி
வஞ்சமற நஞ்சறுத்த மருத்துவிச்சி கூலி
மகாநோவு தனைத்தீர்த்த மருத்துவன் கூலி
இன்சொலுட னிவர்கூலி கொடாத பேரை
ஏதேது செய்வானோ எமன் தானே. (11)

கூறுக்கி ஒருகுடியைக் கெடுக்க வேண்டாம்
கொண்டைமேல் பூத்தேடி முடிக்க வேண்டாம்

தூருக்கித் தலையிட்டுத் திரிய வேண்டாம்
துர்ச்சனராய்த் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்
வீறான தெய்வத்தை இகழ வேண்டாம்
வெற்றியுள்ள பெரியோரை வெறுக்க வேண்டாம்.
மாறான குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.
ஆதரித்துப் பலவகையாற் பொருளுந்தேடி
அருந்தமிழா லறுமுகனைப் பாட வேண்டி
ஓதுவித்த வாசகத்தா லுலக நாதன்
உண்மையாய்ப் பாடிவைத்த உலகநீதி
காதலித்துக் கற்றோரும் கேட்ட பேரு
கருத்துடனே நாள்தோறுங் களிப்பினோடு
போதமுற்று மிகவாழ்ந்துபுகழுந் தேடிப்
பூலோக முள்ளளவும் வாழ்வர் தாமே.

உலகநீதி முற்றிற்று.

வெளிவந்துவிட்டது! ஓம் வெளிவந்துவிட்டது!!
சகல தேவதை வசிய மென்னும்
மலையாள மாந்திரீக ஹரிச்சுவடி.
40-சக்கரங்களுடன் 4-பாகங்கள் அடங்கியது.
தபால் சார்ஜ் உள்பட 5-அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பினல் நாடிவரும்

ஸ்ரீ கணேஸானந்தம் பிரஸ், சென்னை—1939.